

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 317).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Bramsen: Det kunde jo ikke vække nogen Opsigt, da det ved Trontalen den 7. Oktober i Fjor blev kundgjort, at det Finanslovsforslag, som umiddelbart derefter skulde fremlægges i det høje Folketing, vilde komme til at udvise Balance. Alle og enhver var paa det rene med, at naar den højtærede Finansminister nu vilde fremlægge et Forslag til et Budget, saa vilde det efter de højtideligt givne Løfter og efter de store nye Indtægtslove, som var tilvejebragte i forrige Samling, i sidste Sommer, ligefrem være urimeligt at tænke sig, at det ikke skulde blive Tilfældet. Derimod vakte det en glædelig Forventning; da Regeringen gennem Trontalen underrettede Befolkningen om, at den økonomiske Stilling nu var en saadan, at der kunde tænkes paa Lovforslag angaaende Reformer af større finansiel Betydning, thi dette kunde i Virkeligheden kun forstaaes paa den Maade, at det paa Grund af Forholdene, de gode Tider i de sidste to Aar, ikke blot var muligt at tilvejebringe en Budgetbalance, men ogsaa at sikre en Regnskabsbalance, altsaa nogle Millioner Kroner mere i Overskud, end Budgettet behøvede for at udvise Balance, og saa endda et større Beløb til Iværksættelse af saadanne nye større Foretagender, som Trontalen henpegede paa, blandt andet den meget kostbare Retsreform. Det var derfor uægtelig en ikke ringe Skuffelse, at Budgettet, da det fremlagdes, kun viste Dækning af Udgifterne og et overskydende Beløb af 600,000 Kr., der jo nærmest maatte betragtes som et Beløb; der af den højtærede Finansminister var holdt i Reserve til de Forhøjelser, som han antog eller maatte antage overensstemmende med Praxis kunde finde Sted under Finanslovsforslagets Gang gennem det andet Ting, altsaa uden at der derved indeholdtes noget Beløb til Fordel for den § 27 paa Finanslovsforslaget, som vi jo nylig har faaet overleveret, og paa hvilken er opført alle de Love, som menes og haabes at blive vedtaget i denne Samling, de dermed forbundne Indtægter og alle de dermed forbundne Udgifter, og heller ikke noget Beløb til nye Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven. Men allerstørst blev dog rigtignok Skuffelsen, da vi her oppe saa Resultatet af den Behandling, som Budgettet havde faaet i det andet Ting. Jeg tror, eller rettere jeg

ved, at det ikke blot var hos Landstingets Højre, men i vide Kredse, at man med dyb Beklagelse saa, at Finanslovsforslaget under Behandlingen i Folketinget ikke blot havde mistet det Overskud, det fremviste, da Finansministeren fremlagde det, men at det ogsaa havde et Underskud svarende til det Beløb, det fremviste i Overskud, nemlig omkring 600,000 Kr. eller nøjagtigt 580,000 Kr. Det var altsaa i Folketinget blevet belastet med ca. 1,200,000 Kr. gennem nye eller forhøjede Bevillinger, for Resten ved mange Hundrede Ændringsforslag. Der var endvidere den Særegenhed ved disse Ændringer, at de i ganske overvejende Grad var fremkomne i Henhold til Forslag og Ønsker fra det høje Ministeriums egne Medlemmer. Det har vakt stor Misstemning hos os og som sagt ogsaa i vide Kredse. Der vil senere i Dag blive givet Forklaringer, og der kan sikkert gives mange Forklaringer, som man ikke kan frakende Værdi med Hensyn til dette Forhold. Men det er et Faktum og vil vedblive at være et Faktum, hvis vi vedtager dette Finanslovsforslag, som det nu foreligger, at da vi skulde til at behandle det, som er blevet kaldt det første Budget siden 1908, som viste Balance, var det i Mellemtiden blevet et Budget med Underskud. Og dette i Forbindelse med de ved Trontalen udtalte Forhaabninger og givne halve Løfter har ikke kunnet undlade at bibringe os en Frygt for, at vi nu efter alt, hvad vi har gennemgaaet, skal begynde paa ny paa den gamle Maade med at bevilge Udgifter, for hvilke vi ikke har Penge til Raadighed, at vi nu skal gøre Begyndelsen til atter at komme ud i det finansielle Uføre, hvorfra vi mente at være komne bort, om end i stærkt medtaget Forfatning, nemlig betyngede med Gæld og betyngede med betydelige Skattepaalæg. — Derfor vil jeg tillade mig at sige til den høje Regering, at vi ser meget alvorligt paa den foreliggende Sag, vi finder, at det er vor Pligt ved denne Lejlighed at anvende al den Indflydelse, vort Parti raader over, for at hindre, at vi paa ny betræder den farlige Vej, som det er allerede ved Budgettet at vedtage et Underskud. Der er ganske vist i Folketinget fra den høje Regerings Parti fremført Advarsler mod at gøre dette, mod at vedtage de Bevillinger, her er foreslaaede, men Flertallet har dog aabenbart ikke været gennemtrængt af den Følelse, at Spørgsmaalet i alt Fald denne Gang har principiell Betydning overfor Indland og Udland og overfor den fremtidige Holdning paa Rigsdagen over-